

CARE O FI DRUMUL

Mi-e milă de sufletul vostru
Mi-e milă, nu-nțeleg ce doriți!
Mă uit și zâmbesc ca ăl prostu
Și văd cât de mult suferiți.

Aveți privirea încruntată
Iar gândul mereu deplasat,
Și vorba-apăsată, ciudată,
Și-un grai, care-i tot răspicat.

Se-ntunecă cerul, și vremea
Se schimbă așa dintr-o dat,
Transmiteți în jur doar durerea
Sunt trist, și vă spun că-i păcat.

Uitați-vă-n zare la soare
Zâmbiți și iubiți totu-n jur,
Trăiți doar o viață, datoare,
Cu suflet și dor, doar acum.

Gândesc și-mi pun întrebarea
Privind înspre voi cum trăiți:
-De ce nu vedeți oare floarea?
Pe care cu jind s-o”ngrijiți!

Mă tem că e greu, imposibil,
Ca voi să gândiți pozitiv,
Aveți un trai ce-i penibil
Și-un oft care nu-i constructiv.

Așa c-am plecat mai departe
Și-n urmă vă las derutați,
Iubire și dor s-aveți parte
Iar ura, în veci s-o uitați.

31 Martie 2015

Dorin V-Moldovan – Brașov

CODRII NOȘTRI

„Codrule codruțule,
Ce mai faci drăguțule?”

Aste versuri în timpane
Zumzăiesc și-mi dau frisoane,
Luminișu-i tot mai mare

Căci pădurea azi dispare.

Codrul nostru ce-i prieten
Cu românul de când lumea,
Îl tăiem, jignind trecutul,
Cu toporul și securea.

N-avem suflet, nici gândire,
Ajutorul l-am uitat,
Banul puse stăpânire
Peste sufletul de dac.

Spiritul ce protejează
Munții noștri împăduriți,
Stă pe gânduri și oftează
Tot privind, înmărmurit.

Se crucește, nu-nțelege,
Ce avem în capul nost”,
Sufletul e fără lege
Și-l avem, fără folos.

Plânge codrul și suspină
Jinduind la vechi istorii,
Ne privește, ne dă vină,
C-am uitat ale lui glorii,

Când în vremuri de restriște
Și pe timp de vreme rea,
A luptat ca să existe
Neamul tău și țara ta,

S-avem drum spre libertate
Viață bună, îmbelșugată,
Pentru noi, fiind o cetate,
Când fu viața blestemată.

Blestemați vom fi cu toții
Căci vedem și nu vorbim,
Am stricat zidul cetății
Tot tăcând și tăinuind.

20 Mai 2015

Dorin V.Moldovan – Brașov

DOR DE MAMA

Trecut-au anii fără spor
Se scurseră-n tăcere,
Marcat-au timp, marcat-au dor,
Fără de mângâiere.

Plecat-așa, brusc, deodată,
De m-a lăsat flămând,
Cu dorul, ei ce mai odată
Ne-nvăluia profund.

Mie dor de ea, de a mea mamă,
De vorba ei duioasă,
De a ei grijă fără seamă,
De pâine coaptă-n casă,

De nopți și zile de poveste
Cu toții stând la masă,
De râsul ei ce prevestește
O îmbrățișare aleasă,

De zile-n care povesteam
Și vrute și ne-vrute,
La felu-n care ne-ntorceam
La cele fost trăite.

Mi-e dor de tine, mamă, mamă,
Și strig în gând cât pot,
Cu siguranță bagi de seamă
Cu greu, cred că suporti.

Dar Dumnezeu, cu-nțelepciune,
Te-a vrut acolo sus,
Să mă îndrumi în mod anume
Asemeni unui uns.

N-am cum să văd, n-am cum să știu,
De ești mereu în preajma mea,
Dar dorul meu, ar vrea să fi
Aici, acum, în viața mea.

Eu am nevoie pe pământ
De zâmbetul tău tainic,
Să-mi dai putere și în gând
Iubire, dorul trainic.

Dar asta e, așa a fost,
Cu toți ne ducem crucea,
Totu-i făcut să aibă rost
Și ne-om vedea atuncea.

21 Iunie 2015

Moldovan V.Dorin – Brașov

DORINȚA MEA

La moartea mea n-aș vrea să vie
Nici rude, nici prieteni,
Ci doar, a mea dragă soție
Ce-mi fu mereu alături.

Să ne putem vorbi și-atunci
În ceasul despărțirii,
Doar singurei, fără năluci,
Marcând scopul iubirii.

Să fim doar noi, noi amândoi,
În liniștea tăcerii,
Să ascultăm suflul din noi
În dauna durerii.

Să ne luam la revedere
Din viața-n care-am fost,
Și să sperăm la o vedere
În cea de-apoi, cu rost.

Să ne privim în acea clipă
Ce ultimă va fi,
Să ne zâmbim fără de frică
Căci ne iubim, și-om fi.

26 Mai 2015

Dorin V-Moldovan – Brașov

DUMNEZEULE, AH OMUL

Dumnezeule, milenii
Te-am știut , te-am venerat,
Ancestrale zori din vremuri
Pe-acest plai, Ne-ai așezat.

Ne-ai dat tot cu bună știință
Și încet, să avansăm,
S-avem dragoste, dorință,
Drumul bun să-l merităm.

Dumnezeule, Tu oare
Ai știut cum o să fim?
Ți-ai dorit s-avem splendoare

Frumusețea să-ndrăgim.

Să ne bucurăm de viață
Și de griji să n-avem parte,
Să trăim cu o speranță
Să-mpărțim doar bunătate.

Să te mulțumim în suflet
Căci la viață ne-ai adus,
Și-ai făcut din lut, un cuget,
Nemurire ne-ai promis.

Omul e dezamăgire, asta zic,
Și sunt convins,
Ți-ai dorit o împlinire,
Dar constați că-i compromis.

Edenul era odată
Ca o oază, ca un Rai,
Omul vine dintr-o dată
Îi dă foc ca la un pai.

Strică totul și dărâmă
Construiește peste plai,
După el o să rămână
Nu știi ce, nicicum un Rai.

Dumnezeule, Tu Doamne
Ne-ai dorit, ne-ai îngrijit,
Degeaba ne spunem oameni
Drumul nostru-i rătăcit.

Am uitat ce e respectul
Și credința ce-am avut,
Născocirăm, of, talentul
Pentru-ntregul absolut.

Iubirea și suflul nostru
Întru totu-i pentru bani,
Frumusețea vieții, rostul,
Le trăim ca șarlatani.

Nu ne biciui Tu Doamne,
Dar ce altceva să spun,
Ți-ai dorit Eden cu oameni
Uite-acuma ce aduni.

FARMECUL NOPTILOR DE IARNĂ

Trecu, trecu, încă o iarnă,
Cu frigul ei subînțeleș,
Plecă alene ca o doamnă
Ce-a oferit un dor ales.

Se duse-n acolo peste dealuri
Încet, încet, să n-o uităm,
Dorințe, gânduri, idealuri,
Fără de dânsa să n-avem.

Rămas-am noi, doi, în visare
La nopțile-i lungi ce au fost,
Privind la dânsa cum dispăre
Ducând cu ea ce-a fost frumos.

Ducând și visul, și iubirea,
Ca un cocon ce ne-a fost dat,
Păstra-vom însă amintirea
A nopților de neuitat.

01 Aprilie 2016

Dorin V.Moldovan – Brașov

GENERAȚII PIERDUTE

Ne pleacă tinerii din țară
Ne pleacă sângele de neam,
Cum fost-am noi, ah, bunăoară
Când peste plaiuri prosperam?!

Îmi plânge inima din mine
Și sufăr mult, pân' la durere,
Căci sunt vlăstare ce azi, mâine,
Aduceau țării mângâiere.

Și pleacă mulți lăsându-și locul
Doar vidului din areal,
De n-avem cum s-astupăm totul
Să-nlocuim, spre-a fi vital.

Ce se întâmplă Doamne, oare ?
Cu acest neam ce e divin,
Se rupse ancora, se pare,
Și nu vedem și nu simțim.

N-avem nici minte nici putere
Cum să gândim să reparăm,
Și navigăm după părere
Fără busola, ce-o negăm.

Puterea este doar în tine
Al nostru mare Dumnezeu,
Ne șterge drumul de suspine
Și ocrotește neamul meu.

28 Februarie 2015
Dorin V.Moldovan – Brașov

IZVORUL

Putere cristalină din muntele de piatră
Care cobori în vale, ducând a lui putere,
Ești viața ce oferă cu-nsuflețirea-ți dată
Și visul împlinirii a tot ce vrea să spere.

Ești o tărie-n sine, chiar de la început
Când muntele-și arată respectul pentru tine,
Dorința și iubirea pe care le-ai avut
Le-ai conceput din timpuri, dar totul înspre bine.

Ești vechi precum e timpul, când omul te cinstea,
Iar moșii și strămoșii credeau în sfânta-ți karmă,
Acele vremi în care onor îți aducea
Iar fără de prezenta-ți s-ar fi produs o dramă.

Aduci putere, viață, cu apa-ți ce-i avere,
Udând câmpii, și dealuri, și șesuri, cu imbold,
Ești totul pentru suflet, întruchipând putere,
Ești binefăcătorul a tot ce-nseamnă rod.

Slăvit vei fi în veacuri, milenii, ce-ar urma,

De cei ce au credință și știu a ta valoare,
Vei dăinui în scopuri spre-a binecuvânta
Și suflet, și dorință, și tot ce-nseamnă floare.

21 Iunie 2015

Moldovan V.Dorin – Brașov

MESAJUL SÂNGELUI

Atâta chin și încercări
Și-atâta dor de casă,
Cu pieptul gol, și remușcări,
Alerg și nici că-mi pasă.

Privirea dură în sforțări
Suflul marcat în ritmuri,
Nebănuite căutări
Marcând iubiri din timpuri.

Teren cu tină în urcuș
Alimentat de ploaie,
Zdrobește dorul jucăuș
Cu lacrimi, ce-s șiroaie.

Ajung în vârf, murdar, rănit,
Căzând într-o băltoacă,
Mă uit spre cer, nu am murit,
Zâmbesc amar și parcă,

Trăiesc momente de suspans
Și-o bucurie-aleasă,
În ritmul muzicii de dans
La braț cu o Crăiasă.

Cad bombe-n jur și-ai mei colegi
Încearcă să trăiască,
Jurat-am toți pe scumpe legi
Ăst neam să biruiască.

Că asta-i tina și tot colbul
Din vremuri ancestrale,
De când ăst neam, la braț cu dorul,
Trăiește numai drame.

E rândul nost să-l apărăm
Mesaj transmis prin sânge,
O luptă grea o să-ndurăm
Dar totul spre a-învinge.

15 Ianuarie 2016

Dorin V.Moldovan – Braşov

TRĂIASCĂ NAȚIA

Răsfoind prin documente
Ale neamului, în timp,
Am găsit idei concrete
Și-un salut mult îndrăgit.

Al celui ce în timpuri
A tot scris și prezentat,
Când iubire, când tertipuri,
De pe-ntreg tărâmul dac.

A trăit în suferință
Cu durerea pentru țară,
Și în suflet cu dorință
Să o scape de ocară.

S-a jertfit cu trup și suflet
Pentru nație, idei,
Și-a luptat în gând și-n cuget
Să rămână ca temei.

De era mereu un zâmbet
Chiar un sprijin la nevoi,
Un prieten, ca un înger
Protector dintre eroi.

Și-a iubit, și nu în taină
A lui țară cu istorii,
Chiar de a pățit o dramă
Tot scriind a lui memorii.

De erai al lui prieten
Și în drum te întâlnea,
Un salut plăcut și sincer
Către tine-l trimitea.

-„Să trăiască nația”
Ast salut ți-l adresa,

Contemplând cu satisfacția
Ce-o trăia când saluta.

Dar, de tu-i luai-nainte
Și salutu-i adresa-i,
Un răspuns plăcut spre tine
De la el îl auzeai:

-„Sus cu dânsa”, completa
La al tău salut din suflet,
Și apoi te-mbrățișa
Cu un zâmbet, tot din cuget.

Mulți eroi cu pana-n mână
Ce au scris și-au prezentat,
Despre țară, despre mumă,
N-au trăit și n-au luptat,

Precum geniul ce-i Luceafăr
Și-i doresc a-i mulțumescu,
Generații, pân la capăt
Lui, ce fost-a Eminescu.

14 Februarie 2015
Moldovan V.Dorin – Brașov

FARMECUL NOPTILOR DE IARNĂ

Trecu, trecu, încă o iarnă,
Cu frigul ei subînțeles,
Plecă alene ca o doamnă
Ce-a oferit un dor ales.

Se duse-n acolo peste dealuri
Încet, încet, să n-o uităm,
Dorințe, gânduri, idealuri,
Fără de dânsa să n-avem.

Rămas-am noi, doi, în visare
La nopțile-i lungi ce au fost,
Privind la dânsa cum dispare
Ducând cu ea ce-a fost frumos.

Ducând și visul, și iubirea,
Ca un cocon ce ne-a fost dat,

Păstra-vom însă amintirea
A nopților de neuitat.

01 Aprilie 2016

Dorin V.Moldovan - Brașov